

Voetsporen

Bruidsmodezaak Els Hillenius in Haarlem is een blikvanger. Onder de goudgeletterde bedrijfsnaam op de gevel poseert een mannequin zelfverzekerd in een uiterst vrouwelijke creatie en met artistiek haar voor langslpende nieuwsgierigen. Menig Haarlems meisje heeft als kind, met de neus tegen de ruit van de bruidsmodezaak geplakt, gefantaseerd over haar eigen bruiloft in een verre en uiteraard gelukkige toekomst. En iedereen weet: één van de belangrijkste dingen voor een bruid is haar jurk. Dé jurk.

Ook Els Hillenius wist dit. In 1964 begon zij in Haarlem dan ook een winkel voor bruidscouture. Zij nam afscheid van de theaterwereld, waarin ze tot die tijd werkte en begon

een modehuis dat tegenwoordig geldt als één van de grootste in Nederland. Hillenius begon met het inkopen van japonnen van exclusieve modemerken uit Italië en breidde haar collectie langzamerhand uit met eigen ontwerpen. Op drieëntwintigjarige leeftijd trad dochter Nicoline, die net een opleiding aan de

Amsterdamse modeacademie achter de rug had, in haar moeders voetsporen en werd ook zij ontwerpster van bruidsmode en avondkleding. Nu, zo'n veertig jaar later, staat Nicoline van Marle zelf aan het hoofd van het familiebedrijf, sinds 2000 samen met compagnon Marieke Kuhlmann. "Ik ben mijn moeder opgevolgd omdat ik dit nou eenmaal goed kan. Ik heb van alles geprobeerd om dit niet te doen, maar dat creatieve zit er gewoon in. Het is een hele verantwoordelijkheid om een eigen zaak te hebben, maar als je iets goed kunt dan hoor je daar gewoon thuis. En dan heb je er ook veel lol in."

Tweede huidje

Mooie nieuwe stoffen inkopen bij Europese stoffenhuizen en veelal Franse couturiers vindt

Nicoline dan ook 'een feest'. Eén keer per jaar gaat ze naar Parijs om daar kennis te maken met alle nieuwe stofjes en andere snuffjes op het gebied van de bruidscouture en om inspiratie op te doen. Op deze Franse stoffenbeurs bestelt deze Haarlemse zakenvrouw prachtige en - zoals ze het zelf enthousiast noemt - 'onwijs spannende' stoffen die niet alleen uit Frankrijk zelf, maar ook uit Italië, Zwitserland en Engeland komen. Alle stoffen komen uiteindelijk terecht in het atelier boven de winkel, waarna er met de hand bruiloftsgewaden en avondjurken van worden gemaakt. De kleding wordt nog gemaakt volgens de 'ouderwetse' maar beproefde couturemethoden, compleet met een stoffen 'mal' (moulage op zijn deftigs) van het bovenlijfje. De japon moet immers als een 'tweede huidje' om haar draagster heen

gewikkeld zitten, weet Nicoline met kennis van zaken te vertellen. Aanstaaende bruiden moeten daarom ook wel vijf keer komen passen, om er zeker van te zijn dat de bruidsjurk op de belangrijke dag perfect past. Een klant wordt al snel na binnenkomst door Nicoline in gedachten opgemeten. Maar niet met een meetlint. "Binnen tien minuten moet ik weten met wie ik te maken heb. Dat is belangrijk omdat het karakter van de bruid in de jurk terug moet komen."

Verschillende karakters blijken de inspiratie voor uiteenlopende ontwerpen, zoals te zien is op één van de muren van het kleine atelier. Op de wand prijkt het resultaat van de noeste arbeid van Nicoline en haar medewerkers: tientallen foto's van stralende bruiden in elegante

japonnen met een kersverse echtgenoot aan haar zijde. Nicoline van Marle mag dan schitterende bruidsjaponnen maken, het huwelijk zelf vindt ze eigenlijk gewoon flauwekul. "Maar," nuanceert ze, "je moet het wel een keer in je leven gedaan hebben." Meteen daarop licht ze die opmerking met twinkelende ogen toe: "Het is toch gewoon een hartstikke leuk feestje!" Haar klanten geloven duidelijk wel in trouwen. Hoewel de meeste huwelijkskandidaten zo rond de dertig lentes tellen, is de bruidsmode van Els Hillenius ook bij de wat rijpere bruiden populair. "We krijgen regelmatig dames binnen die rond de zeventig of tachtig jaar zijn. Dit jaar hebben we daar al zeker tien van gehad. Dat is toch leuk, dat die mensen daar nog zo in geloven."